

Titel: Kapitel XXX.

Citation: "Kapitel XXX.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e10811/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 336.

Øfsektion efter Forlig kan foregaa, saasnart Tidspunktet for Forligets Øfusdelse er indtraadt. Ved Partebreve kan Pant-haveren stride til Øfsektion, noer der er forløbet en Tid af 14 Dage fra Forfaldstiden at regne, og der herhos, forsaavidt Styldneren bor paa den pantfattede Ejendom, med 3 Dages Varsel er givet ham en i Overensstemmelse med Reglerne i Kapitel VIII forkundt Meddelelse om Dagen, paa hvilken Forretningen vil blive foretagen.

§ 337.

Naar Fuldbrydelsesfristen er udløben, kan Øfsektionen ikke hindres ved senere overstat Anfe, medmindre saabandt bestemmes af den Ret, til hvilken Sagen er indkønket.

§ 338.

De i det Følgende om Domme givne Bestemmelser finde egna Anwendung paa Forlig og andre Øfsektiongrundlag, dog med de Lemper, som følge af Forholdelets Natur.

Kapitel XXX.

Fuldbrydelse af Domme, der ikke lyde paa Andredelse af Penge.

§ 339.

Er der paalagt Domfældte en anden Ydelse end Penge, efter Dommens Øfsektion med de i §§ 340—342 nævnte Undtagelser, derved, at Domhaverens Interesse i Dommens Efterkommele anlaas i Penge, og at Udelagsbeløbet inddrives efter de i Kap. XXXI opstillede Regler, forsaavidt ikke en efter Dommens Affigelse inddraadt Umulighed eller andre lignende Omstændigheder efter den borgerlige Rets Grundsatninger har befriet Domfældte uden tillige at medføre Erstattningspligt for ham.

Hvis der ikke i selve Dommen er fastsat et Pengeværdierlag, som træder i Stedet for den Ydelse, hvorpaa Dommen principalt gear ud, kan Domhaveren under Fogedfor-

retningen saa jesjet det Pengebeløb, hvortil hans Interesse maa anlaas. Kan Fogden i og for sig ikke anlaas til Penge, kan Fogden i Stedet derfor sætte en Godtgørelse i Penge.

I Reglen har Fogden med Bønnernes Bistand at foretage Anmælelsen (§ 326); hvis disse ikke ere tilstædtelig saglyndige, kan Fogden undmelde Andre, som, efter at have afgivet en Forstilling som den i § 326 omtalte, yde den fornødne Bistand.

Fogden har, saavært muligt, at tilfælde Domfælde, for at han kan afgive sine Oplysninger og Erklæringer, forinden Bedragsummen bestemmes.

Derefter fastsætter Fogden Pengebevelaget i Folge sit Stor over Domstændighederne og uden at være bunden ved Bønnernes eller de i deres Sted trædende Personers Amtstid. Han har herved foræmlig at drage Omjorg for, at Domhaveren faar fuldstændig Erfatning, og i Twivstædtelde har han heller at fastsætte denne rigeligt end at udsætte Domhaveren for at lide noget Tab ved, at Dommen ikke efterkommes.

Ansægger Domhaveren i Anledning af, at Dommen ikke efterkommes, Straffesag i Folge § 343, fan det ham tillommende Pengebevelag fastsættes under denne Sag i Stedet for under Fogdeboretningen.

§ 340.

Eftal Domfælde jævlige Bevidelsen af en fast Ejendom eller tilhiede Domhaveren en vis Maadighed over den, har Fogden, saavært gørligt, umiddelbart at fremvinge Dommens Efterlevelse ved Domfældes Udtættelse eller paa anden lignende Maade.

§ 341.

Lyder Dommen paa, at Domfælde skal udlevere en rørlig Ting, har Fogden tigeledes umiddelbart at sætte Dommen i Baerk ved at fratauge Domfældie Tinget, om formodent ned Magt. Forefindes Tinget ikke under Forretningen, kan Domhaveren fordre sin Interesse anset til Penge paa

den i § 339 omtalte Maade og Beløbet inddrevet.

§ 342.

Skal Domfældte i følge Dommen udøre et Arbejde eller træffe andre lignende Aktioner, kan Fogden efter Domhavens Raadstid tillade denne at lade Saadant foretage ved Andre faalebes, at Udbag derafster kan gøres overensstemmende med næste Kapitel for det efter en af Fogden godkendt Regning hertil medgaae Beløb, derom dette efter Omstændighederne findes at være den letteste og hurtigste Maade, hvorvan Domhaveren kan komme til sin Ret. Et Domfældte tilpligtet at udsiebe eller underskrive et Dokument, kan Fogden udfærdige dette med samme Virkning, som om han af Domfældte var blevet befalnægtiget hertil. Et Domfældte tilpligtet at fülle en Sillerhed, kan Fogden udtage saa meget af hans Gods, som hertil er fornødnet og over dette hanes da samme Sillerhedsret som over udlagt Gods.

Et Domhaveren findt berettiget til at udføre en Handling mod at erstatte den herved bevirkede Slade, eller Domfældte findt pligtig at joretage Noget imod at jaa Udgifterne derved erstatrede af Domhaveren, er Fogden pligtig til på Besommendes Forlangende, om fornødnet med Saglyndiges Bisland, at afgøre Spørgsmål om Udhørslen af Dommen saavelsom at bestemme Størrelsen af den Erstatning, der skal udbredes i Forbindelse med Dommens Fuldbyrdelse.

§ 343.

Lyder Dommen paa, at Domfældte skal undlade Noget, kan Domhaveren, naar Dommen overtrædes, derom det ikke i Dommen selv er bestemt, hvilket Anspor der skal være forbundet hermed, under en Fogdeforretning paa den i § 339 bestemte Maade saa sin Interesse anslaaet i Penge og Beløbet inddrevet efter Kap. XXXI. Forhaavidt Domhaveren i Anledning af Dommens Overtrædelse anlægger Sag i Henholt til

§ 345, kan Erhættningen fastsættes under denne i Stedet for under Høgedørretningen.

§ 344.

Lyder Dommen på, at Domfældte skal erlægge en Række Øvelser, eller kan Dommen overtrædes ved en Række Handlinger, kan Domhaveren, hvor Gang Dommen tilfidesættes, gaa frem efter §§ 339—343.

§ 345.

Den, der modvillig undlader at esterfomme en Dom, hvorved det er ham pålagt at foretage Noget, saavel som den, der forsættig overtræder en Dom, hvorved det er ham pålagt at undlade Noget, kan, hvad enten Domhaveren gaaer frem efter §§ 339—343 eller ikke, under en af denne anlagt Sag dømmes til Straf af Bøder eller Fængsel, hvor Gang en jævnligt Tilsidesættelse af Dommen foreligger. Saadan Sag kan dog ikke anlægges, naar Domhaveren i Mindelighed eller ved Anvendelse af ovennævnte Fremgangsmæde har opnået sin Ret eller Ellerheds for den, ligesom i ja Hals en allerede anlagt Sag bliver at heve og Fuldbrydelsen af en idemt Straf undlades eller standses. At Domfældte har udstændt Straf efter en i Medført af nærværende Paragraaf erhvervet Dom, udelukker ikke Domhaveren fra at anvende den i §§ 339—343 omtalte Fremgangsmæde.

Naar Straffedom er affagt over Domfældte, har Politiet på Domhaverens Begeiring at hve Bisstand til hans Rets Genremørsle ved at opnøje og fratage Domfældte de ham frakendte Ting, hindre ham i at foretage Overtrædelighandlinger, tilintegøre, hvad der er foretaget i Strid med Domhaverens Ret, og deslige.

§ 346.

Bed de foregaende Paragrafers Forstriifter er der ikke gjort nogen Indstrækning i Domhaverens Ret til at benytte de foreløbige Retsmidler for at sikre sig i Henseende til Dommens Esterkommelse.

Kapitel XXXI.

Guldbyrde af Domme, der lyde paa Udbedelse af Penge.

§ 347.

Domme, der lyde paa Betaling af Penge, kunne fuldburdes ved Etselution i Domfældtes Horaar. Med Hensyn til Bøder, der idommes i borgerlige Retstrester, følges de om Etselution af Bødedomme gældende Regler, jfr. Lov om Strafferetsplejen §§ 384, 386 og 392.

Dertilob kan Domfældte ikke underlægtes Gældshængsel.

Det har sit forblivende ved de gældende Regler om Afsoning af Underholdebidrag til uegte Børn og lignende Ydelser af familieværlig Natur.

§ 348.

Etselution kan kun udstrækkes til saa meget af Domfældtes Gods, som, efter Frabrag af, hvad der kan forudsæs at ville medgaa til Hyldestgørelsen af Trebiemands fortroligere Arav, i henhold til stedfundens Burdering behoves til Dommens Hyldestgørelse og til Dækning af de Omloftninger, som efter Domhaverens Paafstand og Fogdens Skon om dennes Rigtlighed ville medgaa til Retsgebyrer eller andre nødvendige Udgifter, saasom ved det Udlagtes Fyldning, Opbevaring indtil Auktionen m. v.

Forsaavidt Etselution foretages for Honorar til Rehvirentens juridiske Konulent, fastsættes dennes Størrelse af Fogden under Hensyn til Sagens Bestoffenhed og Ulejligheden med Inddrivelsen, selv om ingen Indsigelse mod Størrelsen af det fordrade Belob fremstilles.

§ 349.

Etselution overstlettes under Fagtagelse af de i det Følgende givne Regler, derved, at Fogden giver Domhaveren Udtog